

Keitelman Gallery

MOUNIR FATMI INTERSECTIONS

Tentoonstelling: 7 september tot 31 oktober 2013
Vernissage: 6 september 2013, van 18.00 tot 21.00
Openingsuren: dinsdag tot zaterdag 12.00 - 18.00

Contact: Valérie Palacios-Keitelman (GSM +32 477 775 361)
Perscontact: Bureau Caracas - 32 4 349 14 41 - info@caracascom.com

In het najaar 2013 heeft Keitelman Gallery het genoegen u een tentoonstelling voor te stellen van de Marokkaanse kunstenaar mounir fatmi. Het is zijn eerste solotentoonstelling in een galerie in België volgend op zijn opgemerkte interventies op de Brussels Biennial in 2008 en in BPS 22 in Charleroi in 2012.

Deze nieuwe tentoonstelling biedt de kunstenaar de gelegenheid om een van de hoofdthema's van zijn werk rond het vermengen van culturen meer naar voren te schuiven: een ontmoeting die, zoals we vaststellen in de actualiteit, vaak lijkt bepaald door een zekere vorm van geweld. Deze ontmoeting werkt echter niet in één richting: getuigenissen van empathie en métissage zijn er om te bewijzen. Zo is het eerder een relatie, een ontmoeting van haat/ liefde waar tegengestelde krachten aan het werk zijn, waar paradoxen en ambiguïteit zich uitdrukken.

mounir fatmi is in het bijzonder geïnteresseerd in die zone van turbulenties, zoals men die zou kunnen noemen, in een tentoonstelling die, in meerdere opzichten, zich inschrijft in het kruispunt van werelden en identiteiten.

Dat laat zich in de eerste plaats merken door de titel van de tentoonstelling die zowel expliciet is als rijk aan allusies. Het snijpunt, in wiskunde, verwijst namelijk letterlijk naar die ruimte van ontmoeting tussen twee zones, twee sferen van verschillende natuur. Uit de ontmoeting tussen die twee zones ontstaat een derde zone, ongekend en tezelfdertijd afgebakend. Welnu, in een tentoonstelling die het metaforisch heeft over de ontmoeting tussen volkeren, kan dit idee van de afgebakende zone zowel verwijzen naar de mogelijkheid om nieuwe gebieden te zien ontstaan, of ze nu imaginair zijn of niet, als naar zones van quarantaine en isolement die onze maatschappijen creëren, naar het voorbeeld van ruimtes waar immigranten worden afgezonderd, in luchthaven, of zelfs gevangenissen.

Naast de titel ligt de ambiguïteit ook op gebied van de media die de kunstenaar gebruikt. De tentoonstelling omvat een geheel van verwante werken in de vorm van fotografie, installatie, tekeningen en sculptuur, maar al die media vermengen zich en blijven elkaar vervangen. Bijvoorbeeld in het werk dat gebaseerd is op de film *Casablanca* : een film wordt een foto om een tekening te worden en tenslotte een beeldhouwwerk. Of ook nog in het werk met als titel *The Blinding Light*, ontdekken we een schilderij dat blijkt omgezet in een digitaal bestand gedrukt op een spiegel: object/materie dat steunt op het object van substitutie, trompe-l'oeil maar ook het proces van kruising dat aan de basis ligt van de stukken uit de tentoonstelling.

Er is natuurlijk ook een kruising en ambiguïteit qua onderwerpen die worden aangehaald door mounir fatmi, en a fortiori op het gebied van verschillende culturen die een rol spelen in zijn iconografie (de islamitische iconografie en die van het westen, de wereld van de film en die van de oude schilderkunst, het minimalisme en de metafysische speculatie van Duchamp). Daar ook, en als echo aan de verwarring die internet soms oproept, maken de creaties van mounir fatmi ons getuige van het amalgaam waar we ons als toeschouwer bevinden in de verplichting ons te positioneren.

Het is in die hoedanigheid om ons de fundamenteel veelvoudige krachten te tonen die onze wereld omklemmen dat zich het talent van mounir fatmi openbaart. Het is in zijn capaciteit van het omverwerpen dat de sterkte van zijn werk zich bevestigt.

In 1970 geboren in Tanger, leeft en werkt tussen Parijs en Tanger.